

358/1992 Sb.

ZÁKON
České národní rady

ze dne 7. května 1992

o notářích a jejich činnosti (notářský řád)

Změna: 82/1998 Sb.
Změna: 30/2000 Sb. , 370/2000 Sb.
Změna: 120/2001 Sb.
Změna: 352/2001
Změna: 501/2001 Sb.
Změna: 317/2001 Sb.
Změna: 6/2002 Sb.
Změna: 349/2002 Sb.
Změna: 476/2002 Sb. , 88/2003 Sb.
Změna: 18/2004 Sb. , 237/2004 Sb.
Změna: 284/2004 Sb.
Změna: 628/2004 Sb.
Změna: 554/2004 Sb.
Změna: 216/2005 Sb.
Změna: 377/2005 Sb.
Změna: 344/2005 Sb.
Změna: 70/2006 Sb.
Změna: 308/2006 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Notář je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil notářským úřadem.

(2) Notářským úřadem se rozumí soubor pravomocí k notářské a další činnosti stanovené zákonem (dále jen "činnost notáře") trvale spojený s místem výkonu této činnosti.

§ 2

Notářskou činností se pro účely tohoto zákona rozumí sepisování veřejných listin o právních úkonech, osvědčování právně významných skutečností a prohlášení, přijímání listin do úschovy a dále přijímání peněz a listin do úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám.

§ 3

(1) Notář může v souvislosti s notářskou činností v rámci další činnosti poskytovat tuto právní pomoc:

a) poskytovat právní porady,

b) zastupovat v jednání s fyzickými a právními osobami, se státními nebo jinými orgány a též ve správním řízení a v občanském soudním řízení v řízeních podle části páté občanského soudního řádu a v řízeních podle § 175a až 200e občanského soudního řádu s výjimkou řízení o určení, zda je třeba souhlasu rodičů dítěte k jeho osvojení, řízení o osvojení, řízení o povolení uzavřít manželství a řízení o dědictví, v němž vykonává činnost podle zvláštního předpisu, 1)

c) sepisovat listiny.

(2) Notář může vykonávat správu majetku a zastupovat v této souvislosti.

(3) Notář může též vykonávat funkci správce konkursní podstaty, zvláštního správce, zástupce správce nebo vyrovnacího správce v řízení konkursním a vyrovnacím.

§ 4

V rámci další činnosti notář vykonává i jinou činnost, stanoví-li tak tento zákon nebo zvláštní zákon. 2)

§ 5

(1) Činnost notáře vykonává notář za úplatu.

(2) Činnost notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Notář však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

§ 6

Notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření (dále jen "notářské listiny") jsou veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem.

ČÁST DRUHÁ

NOTÁŘ

ODDÍL PRVNÍ

NOTÁŘ A NOTÁŘSKÝ ÚŘAD

§ 7

(1) Notářem může být jmenován občan České a Slovenské Federativní Republiky, který

a) má plnou způsobilost k právním úkonům,

b) získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice nebo získal vzdělání v oblasti práva na vysoké škole v zahraničí, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo je toto vzdělání uznáno podle zvláštních právních předpisů. Za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců,

- c) je bezúhonný,
- d) vykonal alespoň pětiletou notářskou praxi a
- e) složil notářskou zkoušku.

(2) Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle tohoto zákona a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Do notářské praxe se započte zcela praxe soudce, prokurátora, advokáta, komerčního právníka, soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, exekutorského kandidáta, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta, exekutorského koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka; z jiné právní praxe může započítat nejvýše dva roky.

(3) Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle tohoto zákona a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Za osobu, která složila notářskou zkoušku, se považuje i ten, kdo složil odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku, exekutorskou zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka.

§ 8

(1) Notáře jmenuje ministr spravedlnosti (dále jen "ministr") na návrh Notářské komory České republiky (dále jen "Komora") do notářského úřadu.

(2) Počet notářských úřadů v obvodu každého okresního soudu ustanoví ministr po vyjádření Komory.

(3) Notářský úřad zřizuje a ruší ministr po vyjádření Komory. Notářský úřad je určen jménem a příjmením notáře v rámci okresního soudu.

(4) Sídlem notářského úřadu je sídlo okresního soudu, v jehož obvodu byl zřízen. Se souhlasem příslušné notářské komory může notář změnit sídlo notářského úřadu v rámci obvodu okresního soudu.

(5) Notářský úřad lze zrušit jen tehdy, jestliže notář jmenovaný do notářského úřadu byl odvolán nebo zemřel.

(6) Komora předloží návrh podle odstavce 1 na základě výsledků konkursu, který vyhlašuje a organizuje. Komora zařadí do konkursu na základě přihlášky každého, kdo splňuje předpoklady stanovené v § 7 odst. 1.

§ 9

(1) Předpokladem zahájení činnosti notáře je

- a) jmenování notářem,
- b) složení slibu do rukou ministra, pokud již dříve slib neskládal,
- c) pořízení úředního razítka notáře,
- d) uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

(2) Slib zní: "Slibuji na svou čest a svědomí, že v činnosti notáře budu zachovávat ústavní a jiné zákony a obecně závazné právní předpisy a budu zachovávat mlčenlivost. V notářské činnosti budu postupovat nestranně a nezávisle."

(3) Úřední razítko notáře obsahuje:

- a) jeho jméno, příjmení, případně akademický titul,
- b) označení "notář",
- c) sídlo notářského úřadu,
- d) malý státní znak České republiky.

§ 10

(1) Ministr pozastaví výkon činnosti notáře na dobu, kdy notář vykonává trest odnětí svobody, nejsou-li dány důvody pro odvolání notáře.

(2) Ministr může pozastavit výkon činnosti notáře, jestliže

- a) bylo proti notáři vzneseno obvinění pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin v souvislosti s činností notáře, a to až do pravomocného skončení trestního stíhání,
- b) bylo zahájeno řízení o způsobilosti notáře k právním úkonům, a to až do pravomocného rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,
- c) byl zahájen postup podle § 51.

§ 11

Ministr odvolá notáře

- a) na jeho žádost,
- b) jestliže odmítl složit slib,
- c) ke dni 31. prosince kalendářního roku, v němž dosáhne 70 let,
- d) jestliže pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,
- e) jestliže byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena,
- f) jestliže byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností notáře,
- g) jestliže zaniklo jeho pojištění odpovědnosti za škodu podle § 9 odst. 1 písm. d) a notář ho i přes upozornění notářské komory (§ 29) ve stanovené lhůtě neobnoví,
- h) jestliže notář tři měsíce po složení slibu bez vážných důvodů nezačne vykonávat činnost notáře,
- i) jestliže pravomocným rozhodnutím kárné komise bylo zjištěno, že jeho zdravotní stav mu trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře.

§ 12

(1) Sídlem notáře je sídlo notářského úřadu, do kterého byl jmenován. Ve svém sídle zřídí notář pro výkon činnosti notáře notářskou kancelář, zapsanou v evidenci notářů vedené příslušnou notářskou komorou.

(2) Notář může zavést úřední dny mimo notářskou kancelář i mimo své sídlo. Zavedení úředního dne a jeho zrušení je povinen oznámit Komoře a notářské komoře, v jejímž obvodu má své sídlo. Komora a notářská komora vedou evidenci zavedených úředních dnů a evidenci jejich zrušení.

§ 13

(1) Notář vykonává činnost notáře zpravidla v notářské kanceláři a během úředních dnů také v místě jejich konání. Notář může jednotlivé úkony provádět i na jiném místě. Na jiném místě notář jednotlivý úkon provede, je-li to nutné.

(2) Notáři, kteří mají stejné sídlo, mohou vykonávat činnost notáře jako společníci (dále jen "notáři společníci"). Vzájemné právní vztahy si notáři společníci upraví písemnou smlouvou.

(3) Notáři společníci jsou oprávněni ke vzájemnému zastupování v činnosti notáře. Notář společník vykonává tuto činnost jménem zastoupeného notáře společníka. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře společníka zastupuje. Používá své úřední razítko notáře.

ODDÍL DRUHÝ

ZÁSTUPCE A NÁHRADNÍK NOTÁŘE

§ 14

(1) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po dobu delší než jeden měsíc a není zastoupen notářem společníkem nebo notářským kandidátem (dále jen "kandidát") podle § 24, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce a rozhodne o výši jeho podílu na odměně notáře. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu. 3)

(2) Je-li notáři známo, že nebude vykonávat činnost notáře, příslušná notářská komora mu ustanoví zástupce na jeho návrh.

(3) Jestliže notář zemřel nebo byl odvolán, příslušná notářská komora ustanoví na dobu, kdy je notářský úřad uvolněn, náhradníka notáře (dále jen "náhradník").

(4) Zástupce je ustanoven z řad kandidátů notáře, nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů nebo jejich kandidátů v rámci obvodu krajského soudu.

(5) Náhradník je ustanoven z řad notářů v rámci obvodu okresního soudu, a nejsou-li, z řad notářů v rámci obvodu krajského soudu.

(6) Ustanovení zástupce nebo náhradníka je podmíněno souhlasem notáře uvedeného v odstavcích 4 a 5 nebo kandidáta uvedeného v odstavci 4.

(7) Ustanovení zástupce z řad kandidátů je podmíněno souhlasem notáře, u

něhož je kandidát v pracovním poměru.

§ 15

(1) Je-li zástupcem ustanoven kandidát, je předpokladem jeho výkonu činnosti notáře složení slibu do rukou ministra (§ 9 odst. 2), pokud již dříve slib neskládal.

(2) Předpokladem výkonu činnosti notáře náhradníkem je dále uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

§ 16

(1) Zástupce zastupuje notáře při výkonu činnosti notáře zejména v úkonech, které nesnesou odkladu. Tuto činnost vykonává jménem zastoupeného notáře. Podepisuje se svým jménem a současně uvede, kterého notáře zastupuje. Jestliže je zástupcem notář, používá svého úředního razítka notáře. Jestliže je zástupcem kandidát, používá úředního razítka notáře, kterého zastupuje. Zastoupený notář nemůže v době zastoupení vykonávat činnost notáře.

(2) Náhradník vykonává činnost notáře svým jménem; tuto činnost vykonává zejména v úkonech, které nesnesou odkladu.

ODDÍL TŘETÍ

PRACOVNÍCI NOTÁŘE

Notářský koncipient

§ 17

(1) Notářský koncipient (dále jen "koncipient") je ten, kdo je zapsán v seznamu notářských koncipientů.

(2) Seznam notářských koncipientů vede notářská komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

§ 18

(1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských koncipientů každého, kdo

a) je státním občanem České a Slovenské Federativní Republiky,

b) má plnou způsobilost k právním úkonům,

c) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice,

d) je bezúhonný a

e) je v pracovním poměru u notáře.

(2) Notářská komora oznámí provedení zápisu podle odstavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do seznamu notářských

koncipientů, má právo se domáhat provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 19

Notář může koncipienta písemně pověřit

- a) ověřováním shody opisu nebo kopie (dále jen "opis") s listinou (dále jen "vidimace"), ověřováním pravosti podpisu (dále jen "legalizace") s výjimkou vidimací a legalizací ve vztahu k cizině a dále přijímáním úschov,
- b) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 1,
- c) přípravnými a dílčími úkony činnosti podle § 2 a § 3 odst. 2.

§ 20

(1) Notářská komora vyškrtne ze seznamu notářských koncipientů toho,

- a) kdo zemřel nebo kdo byl prohlášen za mrtvého,
- b) kdo pozbyl státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky,
- c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo komu byla tato způsobilost omezena,
- d) kdo byl odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s činností koncipienta,
- e) kdo písemně požádal notářskou komoru o vyškrtnutí z tohoto seznamu,
- f) komu skončil pracovní poměr u notáře a neuzavřel pracovní poměr s notářem se sídlem v obvodu této notářské komory do tří měsíců od skončení předchozího pracovního poměru u notáře,
- g) kdo byl zapsán do seznamu notářských kandidátů.

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle odstavce 1 koncipientovi a notáři, u něhož je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských koncipientů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

Notářský kandidát

§ 21

(1) Kandidát je ten, kdo je zapsán v seznamu notářských kandidátů.

(2) Seznam notářských kandidátů vede notářská komora, v jejímž obvodu má sídlo notář, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

§ 22

(1) Notářská komora zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné žádosti do seznamu notářských kandidátů každého, kdo

- a) splňuje předpoklady stanovené v § 18 odst. 1,
- b) vykonal alespoň tříletou notářskou praxi (§ 7 odst. 2) a

c) složil notářskou zkoušku.

(2) K notářské zkoušce musí být připuštěn každý, kdo splňuje předpoklady stanovené v odstavci 1 písm. a) a b). Notářské zkoušky se konají alespoň jednou ročně.

(3) Notářská komora oznámí provedení zápisu podle odstavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(4) Ten, kdo nebyl ve stanovené době zapsán do seznamu notářských kandidátů, má právo se domáhat provedení zápisu návrhem u soudu.

§ 23

Notář může kandidáta písemně pověřit

a) prováděním vidimace a legalizace s výjimkou vidimace a legalizace ve vztahu k cizině a dále přijímáním úschov,

b) přípravnými a dílčími úkony v ostatní notářské činnosti,

c) výkonem činnosti podle § 3 odst. 1,

d) jednotlivými úkony v činnosti podle § 3 odst. 2.

§ 24

(1) Kandidát může být na návrh notáře, u kterého je v pracovním poměru, ustanoven příslušnou notářskou komorou, aby ho zastupoval při výkonu činnosti notáře s výjimkou činnosti podle § 3 odst. 3. Pro toto zastupování platí přiměřeně § 15 odst. 1 a § 16 odst. 1. Notářská komora na návrh notáře ustanovení kandidáta zástupcem zruší.

(2) Jestliže notář nevykonává činnost notáře po dobu delší než jeden měsíc, rozhodne příslušná notářská komora o výši podílu kandidáta ustanoveného zástupcem podle odstavce 1 na odměně notáře. Proti tomuto rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu. 3)

§ 25

(1) Notářská komora vyškrtne kandidáta ze seznamu notářských kandidátů z důvodů uvedených v § 20 odst. 1 písm. a) až f).

(2) Notářská komora oznámí vyškrtnutí podle odstavce 1 kandidátovi a notáři, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu notářských kandidátů vyškrtnut, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

§ 26

Další pracovníci notáře

(1) Notář může písemně pověřit další pracovníky, kteří jsou u něho v pracovním poměru, přípravnými a dílčími úkony v činnosti podle § 2 a 3. Jestliže tito pracovníci složili kvalifikační zkoušku, notář je může pověřit i činností vymezenou v § 19 s výjimkou jednotlivých úkonů podle § 3 odst. 1.

(2) Ke kvalifikační zkoušce musí být připuštěn další pracovník notáře, který byl zaměstnán u notáře nebo u státního notářství alespoň dva roky. Notářská komora může do této doby započítat dobu, po kterou byl tento pracovník zaměstnán u soudu, advokáta, krajského sdružení advokátů nebo u komerčního právníka.

(3) Za kvalifikační zkoušku se považuje též odborná a jiná obdobná zkouška složená pracovníky státních notářství podle dřívějších předpisů. Notářská komora může uznat odbornou nebo jinou obdobnou zkoušku složenou pracovníky soudů, advokátů, krajského sdružení advokátů nebo komerčních právníků za kvalifikační zkoušku podle tohoto zákona.

Ustanovení společná

§ 27

(1) Činnost pracovníků notáře na základě jeho pověření podle § 19, 23 a § 26 odst. 1 se považuje za činnost notáře.

(2) Při výkonu této činnosti se pracovník podepisuje svým jménem a používá úřední razítko notáře.

§ 28

(1) Notář je povinen uzavřít smlouvu o pojištění své odpovědnosti za škodu vzniklou pracovníkům při plnění pracovních povinností nebo v přímé souvislosti s nimi, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Pojištění musí trvat po celou dobu, po kterou notář pracovníky zaměstnává.

(2) Pracovněprávní vztahy mezi notářem a jeho pracovníky se řídí předpisy. 4)

ČÁST TŘETÍ

NOTÁŘSKÁ SAMOSPRÁVA

ODDÍL PRVNÍ

NOTÁŘSKÁ KOMORA

§ 29

(1) Notářská komora se zřizuje v obvodu každého krajského soudu a v obvodu městského soudu v Praze.

(2) Obvody a sídla notářských komor se shodují s obvody a sídly krajských soudů.

(3) Obvod a sídlo notářské komory pro hlavní město Prahu se shoduje s obvodem a sídlem městského soudu v Praze.

(4) Notářská komora sdružuje všechny notáře se sídlem v jejím obvodu. Notář se stává členem notářské komory dnem jeho jmenování notářem. Členství v notářské komoře zaniká jeho odvoláním nebo smrtí.

(5) Notářská komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří členské příspěvky, dary a jiné příjmy. Členské příspěvky jsou notáři povinni platit ve

výši stanovené kolegiem notářů (dále jen "kolegium").

§ 30

Notářská komora má tyto orgány:

- a) kolegium,
- b) prezidium,
- c) prezidenta notářské komory (dále jen "prezident"),
- d) revizní komisi.

§ 31

(1) Nejvyšším orgánem notářské komory je kolegium.

(2) Právo účastnit se jednání kolegia mají notáři a kandidáti z obvodu notářské komory; kandidáti mají jen poradní hlas. Notář může písemně pověřit jiného notáře, aby ho při jednání kolegia zastupoval a jeho jménem hlasoval. Zastoupený notář se považuje za přítomného na jednání kolegia.

(3) Kolegium

- a) z členů notářské komory volí a odvolává členy prezidia a revizní komise,
- b) ze zvolených členů prezidia volí a odvolává prezidenta a viceprezidenta (dále jen "viceprezident"),
- c) z členů notářské komory volí a odvolává delegáty notářské komory v Komoře (dále jen "delegáti"), a to jednoho delegáta na každých započatých 20 členů notářské komory,
- d) ze zvolených členů revizní komise volí a odvolává předsedu této komise,
- e) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů notářské komory,
- f) schvaluje rozpočet a hospodaření notářské komory,
- g) zřizuje sociální a jiné fondy a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,
- h) stanoví výši členských příspěvků,
- i) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech notářské komory,
- j) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia.

§ 32

(1) Prezidium je řídicím a výkonným orgánem notářské komory; má pět až devět členů.

(2) Prezidium

- a) svolává kolegium nejméně jednou za rok; svolá kolegium do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise,

- b) vede evidenci notářů se sídlem v obvodu notářské komory,
- c) hospodaří s finančními prostředky notářské komory a spravuje její majetek,
- d) hospodaří s fondy notářské komory,
- e) organizuje kvalifikační zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,
- f) vykonává působnost notářské komory stanovenou tímto zákonem.

§ 33

(1) Prezident

- a) zastupuje notářskou komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,
- b) řídí jednání kolegia,
- c) svolává prezidium nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium do deseti dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia nebo požádá-li o to revizní komise,
- d) řídí jednání prezidia,
- e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia, která nesnesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia,
- f) k žádosti notáře uděluje souhlas s jeho nepřítomností v notářském úřadu po dobu delší než jeden měsíc.

(2) Prezidenta zastupuje viceprezident.

§ 34

(1) Revizní komisi tvoří předseda a další dva členové.

(2) Členství v revizní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu.

(3) Revizní komise

- a) kontroluje plnění usnesení kolegia a činnost prezidia; za tím účelem musí být revizní komisi umožněn přístup ke všem dokladům notářské komory,
- b) podává kolegiu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

ODDÍL DRUHÝ

NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

§ 35

(1) Zřizuje se Komora se sídlem v Praze.

(2) Komoru tvoří notářské komory.

(3) Komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří příspěvky notářských komor, dary a jiné příjmy. Notářské komory jsou povinny platit příspěvky ve výši stanovené sněmem delegátů (dále jen "sněm").

Centrální evidence závětí

§ 35a

(1) Centrální evidence závětí je neveřejný seznam v elektronické podobě, který vede, provozuje a spravuje Komora. V Centrální evidenci závětí jsou evidovány závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů (dále jen "závěť") a také listiny o ustanovení správce dědictví, listiny o odvolání ustanovení správce dědictví a listiny o odvolání souhlasu s ustanovením do funkce správce dědictví (dále jen "listina o správě dědictví"). Závěti a listiny o správě dědictví jsou evidovány odděleně.

(2) Komora sdělí soudu nebo jinému státnímu orgánu, notáři, který byl jako soudní komisař pověřen provedením úkonů v řízení o dědictví, a osobě, která prokáže právní zájem, na jejich žádost, zda je evidována závěť nebo více závětí zůstavitele a u koho jsou uloženy, a sdělí soudu, jinému státnímu orgánu nebo notáři, který byl jako soudní komisař pověřen provedením úkonů v řízení o dědictví, na jejich žádost, zda je evidována listina o správě dědictví zůstavitele nebo více takových listin a u koho jsou uloženy. Žádosti nelze vyhovět, byla-li podána za života pořizovatele nebo odvolatele závěti nebo listiny o správě dědictví.

(3) Kterýkoli notář na žádost osoby, která prokáže právní zájem, zda je v Centrální evidenci závětí evidována listina o správě dědictví a u koho je uložena, vydá opis zápisu z Centrální evidence závětí, je-li listina o správě dědictví evidována; není-li evidována, vydá potvrzení o tom, že listina o správě dědictví evidována není. Je-li evidováno více listin o správě dědictví pořizovaných stejným pořizovatelem, obsahuje opis zápisu údaje o všech těchto listinách. Ustanovení odstavce 2 věty druhé platí obdobně.

(4) Při vedení Centrální evidence závětí postupuje Komora podle předpisu přijatého sněmem Komory [§ 37 odst. 3 písm. o)].

Rejstřík zástav

§ 35b

(1) Rejstřík zástav je neveřejný seznam, v elektronické podobě, který vede, provozuje a spravuje Komora.

(2) V Rejstříku zástav se evidují tyto údaje:

a) označení zástavy,

b) výše a právní důvod zajišťované pohledávky,

c) zástavní dlužník, zástavce a zástavní věřitel, a to uvedením jména, příjmení, rodného čísla nebo data narození, popřípadě identifikačního čísla, a místa trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, která má trvalý pobyt v České republice, nebo uvedením jména, příjmení, rodného nebo jiného identifikačního čísla, data narození, bydliště v zahraničí a místa dočasného pobytu v České republice, jsou-li známa, jde-li o fyzickou osobu, která nemá trvalý pobyt v České republice, nebo uvedením obchodní firmy nebo názvu, identifikačního čísla a sídla, jde-li o právnickou osobu se sídlem v České republice, nebo uvedením obchodní firmy nebo názvu, identifikačního čísla nebo registračního čísla či jiného obdobného identifikujícího čísla či označení, identifikačního čísla její organizační složky nebo podniku v České republice, je-li sídlo v

zahraničí, sídla její organizační složky nebo podniku v České republice, jsou-li známa, jde-li o právnickou osobu, která nemá sídlo v České republice,

d) den vzniku a právní důvod zástavního práva,

e) datum a čas zápisu.

(3) Soudy a správní úřady jsou povinny zaslat Komoře pravomocná rozhodnutí o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem, které nejsou předmětem evidence v katastru nemovitostí, zástavního práva k věci hromadné, zástavního práva k souboru věcí a zástavního práva k movitým věcem, k nimž vzniklo zástavní právo, aniž by byly odevzdány zástavnímu věřiteli nebo třetí osobě, k provedení záznamu v Rejstříku zástav, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

(4) Zápisy a výmazy z Rejstříku zástav provádí notáři pomocí elektronického přenosu dat. Záznamy zástavních práv na základě rozhodnutí soudu nebo správního úřadu provádí Komora.

(5) Proti tomu, kdo jedná v důvěře v obsah zápisu nebo záznamu do Rejstříku zástav, nemůže ten, jehož se zápis týká, namítat, že obsah zápisu nebo záznamu neodpovídá skutečnosti.

(6) Kterýkoliv notář vydá každému, kdo osvědčí oprávněný zájem, na jeho žádost opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava.

(7) S písemným souhlasem vlastníka movité věci kterýkoliv notář vydá na žádost opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava.

(8) Sněm Komory přijme předpis, kterým stanoví postup a způsob pro zápis, záznam, výmaz, opis a výpis z Rejstříku zástav a postup pro vedení, provoz a správu tohoto rejstříku. K platnosti tohoto předpisu je třeba souhlasu Ministerstva spravedlnosti (dále jen "ministerstvo").

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši a způsob určení odměn a náhrady hotových výdajů notářů a Komory spojených s vedením, provozem a správou Rejstříku zástav.

§ 36

Komora má tyto orgány:

- a) sněm,
- b) prezidium Komory,
- c) prezidenta Komory,
- d) revizní komisi Komory,
- e) kárnou komisi.

§ 37

- (1) Nejvyšším orgánem Komory je sněm.

(2) Sněm tvoří delegáti a prezidenti.

(3) Sněm

- a) z řad delegátů volí a odvolává pět volených členů prezidia Komory,
- b) z členů prezidia Komory volí a odvolává prezidenta Komory a viceprezidenta Komory,
- c) z řad notářů volí a odvolává členy revizní komise Komory,
- d) ze zvolených členů revizní komise Komory volí a odvolává předsedu této komise,
- e) z řad notářů volí členy kárné komise,
- f) ze zvolených členů kárné komise volí předsedu této komise,
- g) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů Komory,
- h) schvaluje rozpočet a hospodaření Komory,
- i) zřizuje fondy Komory a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,
- j) stanoví výši příspěvku notářských komor,
- k) přijímá volební řád,
- l) přijímá organizační řád Komory a notářských komor,
- m) přijímá kancelářský řád, kárný řád a zkušební řád,
- n) stanoví postup při vyhlašování a organizaci konkursu podle § 8 odst. 6,
- o) stanoví postup při vedení, správě a provozu Centrální evidence závětí,
- p) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech Komory,
- q) může zrušit nebo změnit usnesení prezidia Komory.

(4) K platnosti předpisu podle odstavce 3 písm. m), n) a o) je zapotřebí souhlasu ministerstva.

§ 38

(1) Prezidium Komory je řídicím a výkonným orgánem Komory. Členy prezidia Komory jsou prezident Komory, viceprezident Komory, prezidenti a další volení členové.

(2) Prezidium

- a) svolává sněm nejméně jednou za rok; svolá sněm do jednoho měsíce vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů sněmu nebo požádají-li o to alespoň dvě notářské komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,
- b) organizuje odbornou výchovu notářů a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,

- c) vede evidenci notářů, kandidátů a koncipientů v České republice,
- d) hospodaří s finančními prostředky Komory a spravuje její majetek,
- e) hospodaří s fondy Komory,
- f) organizuje notářské zkoušky a jmenuje členy zkušební komise,
- g) vykonává působnost Komory stanovenou tímto zákonem, pokud nepřísluší sněmu.

§ 39

(1) Prezident Komory

- a) zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,
- b) řídí jednání sněmu,
- c) svolává prezidium Komory nejméně jednou za tři měsíce; svolá prezidium Komory do 20 dnů vždy, požádá-li o to jedna třetina členů prezidia Komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,
- d) řídí jednání prezidia Komory,
- e) činí rozhodnutí v působnosti prezidia Komory, která nesnesou odkladu; rozhodnutí musí být schválena při nejbližším jednání prezidia Komory.

(2) Prezidenta Komory zastupuje viceprezident Komory.

§ 40

(1) Revizní komisi Komory tvoří předseda a další čtyři členové.

(2) Členství v revizní komisi Komory je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.

(3) Revizní komise Komory

- a) kontroluje plnění usnesení sněmu a činnost prezidia Komory; za tím účelem musí být revizní komisi Komory umožněn přístup ke všem dokladům Komory,
- b) podává sněmu nejméně jednou za rok zprávu o výsledcích kontrol.

§ 41

(1) Kárnou komisi tvoří předseda a další čtyři členové. Členství v kárné komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory.

(2) Podrobnosti o činnosti kárné komise stanoví kárný řád.

ODDÍL TŘETÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 42

(1) Volby orgánů notářské komory a Komory jsou tajné. Volební období je tříleté.

(2) K volbám lze přistoupit, je-li přítomna nadpoloviční většina oprávněných voličů. Způsob provádění voleb stanoví volební řád, který může též stanovit, ve kterých případech je nutné, aby byl přítomen vyšší počet oprávněných voličů.

(3) Výsledky voleb se oznamují ministerstvu. Notářské komory oznamují výsledky voleb také Komoře a předsedovi krajského soudu.

§ 43

(1) Kolektivní orgány notářské komory a Komory se mohou platně usnášet jen tehdy, je-li přítomna nadpoloviční většina jejich členů. K platnosti usnesení je potřebný souhlas nadpoloviční většiny přítomných členů.

(2) Předpisy uvedené v § 37 odst. 3 písm. l) a m) mohou stanovit, ve kterých případech je k platnosti postupu uvedeného v odstavci 1 zapotřebí přítomnosti nebo souhlasu vyššího počtu členů.

§ 44

(1) Funkce v orgánech notářské komory a Komory jsou čestné, Komora a notářské komory vyplácejí členům svých orgánů za výkon těchto funkcí náhradu za ztrátu času a náhradu hotových výdajů.

(2) Člen orgánu notářské komory a Komory se nesmí podílet na projednávání a rozhodování věcí u tohoto orgánu týkajících se jeho, jeho notářského úřadu nebo osoby jemu blízké.

ČÁST ČTVRTÁ

DOHLED A KÁRNÉ ŘÍZENÍ

§ 45

(1) Ministerstvo vykonává státní dohled na činnost podle § 2.

(2) Komora vykonává dohled na činnost notářských komor a na činnost notáře a na vedení notářských úřadů.

(3) Notářská komora vykonává dohled na činnost notáře a na vedení notářských úřadů ve svém obvodu.

§ 46

Dohled se provádí zejména kontrolou spisů, listin, předmětů úschov a evidenčních pomůcek notáře.

§ 47

Drobné nedostatky v činnosti notáře nebo drobné poklesky v chování orgánů vykonávající dohled notáři vytkne.

§ 48

(1) Jestliže notář závažně nebo opětovně porušil povinnost stanovenou tímto nebo zvláštním zákonem nebo právním předpisem vydaným na jeho základě anebo usnesením orgánu notářské samosprávy nebo jestliže jeho chováním byla

závažně nebo opětovně narušena důstojnost notářského povolání (dále jen "kárné provinění"), může mu být v kárném řízení uloženo některé z těchto kárných opatření:

- a) písemné napomenutí,
- b) pokuta až do výše 30 000 Kčs,
- c) odvolání notáře.

(2) Jestliže se kárného provinění dopustil kandidát jako zástupce notáře podle § 14 nebo 24, může mu být uloženo kárné opatření uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo kárné opatření odvolání ze zastupování.

(3) Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání notáře, nemůže být odvolaný notář po dobu pěti let od odvolání jmenován notářem. Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování, nemůže být odvolaný kandidát po dobu pěti let od odvolání ustanoven zástupcem nebo být jmenován notářem.

(4) Výnos pokut připadá příslušné notářské komoře.

§ 49

(1) Kárné řízení provádí kárná komise.

(2) Kárné řízení se zahajuje na návrh ministra, prezidenta Komory, prezidenta nebo předsedy krajského soudu (dále jen "navrhovatel"). V návrhu musí být uvedeno, jaké kárné opatření je navrhováno.

(3) Návrh může být podán do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo.

(4) Notář si může v kárném řízení zvolit obhájce. Obhájcem může být jen notář nebo advokát.

§ 50

(1) Proti rozhodnutí kárné komise o návrhu na uložení kárného opatření podle § 48 odst. 1 písm. a) a b) mohou navrhovatel, notář nebo kandidát podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí opravný prostředek.

(2) O opravném prostředku rozhoduje prezidium Komory, které přezkoumávané rozhodnutí potvrdí nebo zruší. Zruší-li prezidium Komory napadené rozhodnutí, je kárná komise vázána právním názorem prezidia Komory.

(3) Proti rozhodnutí kárné komise, o návrhu na odvolání nebo o odvolání notáře podle § 48 odst. 1 písm. c) nebo o odvolání ze zastupování podle § 48 odst. 2, lze podat opravný prostředek k soudu. 3)

§ 51

Nepožádá-li notář, jemuž zdravotní stav trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře, o odvolání, navrhne notářská komora, jejímž je členem, nebo ministr kárné komisi, aby rozhodla, že jeho zdravotní stav mu trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře. Ustanovení § 49 a § 50 odst. 3 se použijí přiměřeně.

ČÁST PÁTÁ

OBECNÁ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI A O POSKYTOVÁNÍ PRÁVNÍ POMOCI

§ 52

Notář je v notářské činnosti a při poskytování právní pomoci vázán zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy. Při poskytování právní pomoci je vázán také pokyny klienta.

§ 53

(1) Notář odmítne provedení požadovaných úkonů, jestliže

- a) tento úkon odporuje zákonům nebo dalším obecně závazným předpisům,
- b) se jedná o úkon v notářské činnosti a notář nebo osoba mu blízká jsou zúčastněni na věci,
- c) ve věci již poskytl právní pomoc jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o právní pomoc žádá.

(2) Notář může odmítnout požadovaný úkon, jestliže žadatel nesloží bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(3) Mimo případy uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmí notář odmítnout provedení úkonu v notářské činnosti, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 54

(1) Notář může odstoupit od smlouvy o provedení úkonu v notářské činnosti nebo od smlouvy o poskytnutí právní pomoci (dále jen "smlouva"), jestliže

- a) došlo k narušení důvěry mezi ním a žadatelem nebo klientem,
- b) žadatel nebo klient neposkytuje potřebnou součinnost,
- c) žadatel nebo klient nesloží bez vážného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře.

(2) Notář odstoupí od smlouvy vždy, zjistí-li dodatečně skutečnosti uvedené v § 53 odst. 1.

(3) Notář je povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy oznámil žadateli nebo klientovi odstoupení od smlouvy, učinit všechny neodkladné úkony, pokud žadatel nebo klient neučinil jiné opatření.

§ 55

(1) Jestliže notář odmítl provedení úkonu podle § 53 nebo jestliže notář odstoupil od smlouvy podle § 54, učiní o tom záznam ve spise, ve kterém uvede důvody odmítnutí nebo odstoupení.

(2) Jestliže o to žadatel nebo klient požádá, sdělí mu notář důvody podle odstavce 1 písemně.

(3) Žadatel nebo klient může podat stížnost na postup podle § 53 nebo 54. Stížnost posuzuje notářská komora.

§ 56

(1) Notář je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s notářskou činností podle § 2 a další činností podle § 3 odst. 1 a 2 a které se mohou dotýkat oprávněných zájmů

- a) účastníka právního úkonu, o kterém byl sepsán notářský zápis,
- b) toho, jehož prohlášení nebo rozhodnutí bylo osvědčeno,
- c) toho, jehož podpis byl ověřen,
- d) toho, na jehož žádost byla osvědčena právně významná skutečnost,
- e) klienta v případě další činnosti podle § 3, nebo právních nástupců těchto osob (dále jen "povinnost mlčenlivosti").

(2) Povinnosti mlčenlivosti mohou notáře zprostit pouze osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje i na notáře, který byl odvolán.

(4) Povinnosti mlčenlivosti se notář nemůže dovolávat v kárném řízení, jakož i vůči navrhovateli kárného návrhu v době přípravy kárného návrhu. Povinností mlčenlivosti není notář vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem nebo jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi ním a osobou, která může notáře mlčenlivosti zprostit, nebo jde-li o řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí kárné komise, a to v rozsahu nezbytném pro ochranu jeho práv.

(5) Povinností mlčenlivosti není dotčena zákonem uložená povinnost překazit spáchání trestného činu a povinnosti stanovené zvláštními předpisy o správě daní a poplatků.

(6) Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností podle zvláštního právního předpisu o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo zvláštního právního předpisu o provádění mezinárodních sankcí za účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu.

(7) Povinnost mlčenlivosti se vztahuje obdobně i na zaměstnance notáře a zaměstnance notářské komory a Komory, a to i po skončení jejich pracovního poměru; nevztahuje se na notáře a jeho pracovníky ve vztahu k sobě navzájem.

§ 57

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, notář odpovídá žadateli, klientovi nebo jinému účastníku za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem činnosti notáře. Notář odpovídá za škodu způsobenou těmito osobám i tehdy, byla-li způsobena v souvislosti s výkonem činnosti notáře jeho pracovníkem; případná odpovědnost podle pracovněprávních předpisů tím není dotčena.

(2) Notář se odpovědnosti podle odstavce 1 zprostití, prokáže-li, že škodě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které na něm bylo možno požadovat.

(3) Odpovědnost státu za škodu podle zvláštního právního předpisu 4b) tím není dotčena.

§ 58

Notářské listiny se sepisují v českém nebo slovenském jazyku. Jestliže se notářská listina, kromě listin o ověření, sepisuje s tím, kdo jazyk, jímž se listina sepisuje, nezná, postupuje se podle § 69.

§ 59

(1) Při sepisování notářských listin nelze používat zkratky, které nejsou všeobecně používány.

(2) Datum sepsání notářské listiny, výše peněžitého plnění a délka lhůt se vypisují též slovy. Spoluvlastnické podíly a číselné označení stran notářské listiny se vypisuje jen slovy.

(3) Účastníci, svědci, důvěrníci a tlumočníci se podepisují na konci notářské listiny před podpisem notáře, který ke svému podpisu připojí úřední razítko notáře.

§ 60

Vyjdou-li najevo chyby v psaní, počtech nebo jiná zřejmá nesprávnost v notářské listině, provede se oprava doložkou pod uzavřený text notářské listiny. V doložce se poukáže na nesprávnost, vyznačí se správné znění, připojí se datum provedení opravy a doložku podepíše osoby uvedené v § 59 odst. 3. Notář připojí ke svému podpisu úřední razítko notáře.

§ 61

Z listiny sepsané notářem v rámci poskytování právní pomoci musí být patrné, který notář ji sepsal.

ČÁST ŠESTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NOTÁŘSKÉ ČINNOSTI

ODDÍL PRVNÍ

SEPISOVÁNÍ NOTÁŘSKÝCH ZÁPISŮ O PRÁVNÍCH ÚKONECH

§ 62

(1) Notáři sepisují o právních úkonech notářské zápisy.

(2) V notářském zápisu může pokračovat notář, který ho sepsal, nebo jiný notář se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky. Pokračování v notářském zápisu je součástí notářského zápisu.

§ 63

Notářský zápis musí obsahovat:

- a) místo, den, měsíc a rok úkonu,
- b) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,

- c) jméno, příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li, datum narození účastníků a jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- d) prohlášení účastníků, že jsou způsobilí k právním úkonům,
- e) údaj, jak byla ověřena totožnost účastníků, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- f) obsah úkonu,
- g) údaj o tom, že byl zápis po přečtení účastníky schválen,
- h) podpisy účastníků nebo jejich zástupců, svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- i) otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

§ 64

Nezná-li notář účastníky, svědky úkonů, důvěrníky nebo tlumočníky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti; nezná-li notář tyto svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem.

§ 65

(1) Je-li účastníkem někdo, kdo nemůže číst nebo psát, může notář sepsat notářský zápis pouze za účasti dvou svědků úkonu. Tito svědci musí být přítomni při projevu účastníka o tom, co má být pojato do notářského zápisu a při předčítání notářského zápisu a jeho schválení tím účastníkem, v jehož zájmu byli přítomni.

(2) Postup podle odstavce 1 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen se vlastnoručně podepsat.

§ 66

Svědky totožnosti a svědky úkonu nemohou být osoby, které nejsou plně způsobilé k právním úkonům nebo osoby, které nemohou číst nebo psát. Dále jimi nemohou být osoby blízké účastníkům a osoby, které jsou na věci zúčastněny, a pracovníci notáře, který notářský zápis sepisuje.

§ 67

(1) Je-li účastník hluchý nebo němý, může-li však číst a psát, musí si notářský zápis přečíst a v něm vlastní rukou připsat, že jej četl a že jej schvaluje.

(2) Nemůže-li účastník číst nebo psát, musí být kromě svědků úkonu přibrán jeho důvěrník, který se s ním umí dorozumět. Jeho prostřednictvím notář zjistí, zda účastník zápis schvaluje.

(3) Postup podle odstavce 2 není třeba, jestliže má tento účastník schopnost seznámit se s obsahem právního úkonu s pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek a je schopen vlastnoručně listinu podepsat.

(4) O způsobilosti důvěrníka platí obdobně § 66, může jím však být i

osoba účastníku blízká.

§ 68

(1) Je-li k sepsání notářského zápisu nutná přítomnost svědků úkonu, uveďte se v závěru notářského zápisu doložka obsahující prohlášení svědků, že byli přítomni po celou dobu projevu vůle účastníka o tom, co má být pojmuto do zápisu, při předčítání notářského zápisu a jeho schválení účastníkem.

(2) Obdobně musí notářský zápis obsahovat v závěru prohlášení důvěrníka o tom, že sdělil němému nebo hluchému účastníku, který nemůže číst nebo psát, celý obsah notářského zápisu, a že jej účastník schválil.

(3) Jestliže se účastník seznámil s obsahem právního úkonu pomocí přístrojů nebo speciálních pomůcek, je třeba tuto okolnost uvést v notářském zápisu.

(4) V úvodu notářského zápisu je třeba uvést důvod přítomnosti svědků úkonu, popřípadě důvěrníka.

§ 69

(1) Nezná-li účastník nebo svědek úkonu jazyk, v němž se notářský zápis sepisuje, je třeba přítomnosti tlumočnicka. Nelze však jako tlumočnicka přibrat osobu blízkou účastníkům nebo toho, kdo je ve věci zúčastněn.

(2) Zná-li notář nebo jeho pracovník jazyk, v němž jedná účastník nebo svědek, lze upustit od přítomnosti tlumočnicka.

(3) V závěru notářského zápisu je třeba uvést doložku o tom, že účastníku byl obsah notářského zápisu přetlumočen a že s ním účastník projevil souhlas. Byl-li přítomen tlumočnick, připojí na notářský zápis svůj podpis a otisk svého úředního razítka.

§ 70

Vyhotoví-li notář závět ve formě notářského zápisu nebo vyhotoví-li listinu o správě dědictví, zapíše pomocí elektronického přenosu dat do Centrální evidence závětí údaje o takové listině a o jejím pořizovateli, popřípadě o správci dědictví, stanovené předpisem přijatým sněmem Komory [§ 37 odst. 3 písm. o)].

§ 71

Notářské zápisy musí být neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři notáře pod uzávěrou.

ODDÍL DRUHÝ

NOTÁŘSKÝ ZÁPIS SE SVOLENÍM K VYKONATELNOSTI

§ 71a

Notář sepíše na žádost notářský zápis o dohodě, kterou se účastník zaváže splnit pohledávku nebo jiný nárok druhého účastníka vyplývající ze závazkového právního vztahu, v níž svolí, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí (exekuce), jestliže svou povinnost řádně a včas

nesplní.

§ 71b

(1) Dohoda účastníků musí obsahovat

- a) označení osoby, která se zavázala ke splnění pohledávky nebo jiného nároku (osoby povinné),
- b) označení osoby, jejíž pohledávka nebo jiný nárok mají být splněny (osoby oprávněné),
- c) skutečnosti, na nichž se pohledávka nebo jiný nárok zakládá,
- d) předmět plnění,
- e) dobu plnění,
- f) prohlášení povinné osoby o svolení k vykonatelnosti zápisu.

(2) Dohoda účastníků může obsahovat též podmínky, popřípadě vzájemné povinnosti oprávněné osoby, na jejichž splnění je poskytnutí předmětu plnění vázáno.

(3) Náležitosti dohody podle odstavců 1 a 2 notář v zápisu uvede podle shodného prohlášení účastníků.

§ 71c

Ustanovení § 62 odst. 2, § 63 až 69 a § 71 platí obdobně.

ODDÍL TŘETÍ

OSVĚDČOVÁNÍ PRÁVNĚ VÝZNAMNÝCH SKUTEČNOSTÍ A PROHLÁŠENÍ

§ 72

(1) Notář osvědčuje na žádost skutečnosti a prohlášení, které by mohly být podkladem pro uplatňování nebo prokazování práv nebo kterými by mohly být způsobeny právní následky. Notář provádí zejména tato osvědčení:

- a) vidimaci,
- b) legalizaci,
- c) o tom, že byla předložena listina a kdy se tak stalo,
- d) o protestech směnek a jiných listin, které je třeba předložit k uplatnění práva,
- e) o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob (dále jen "valná hromada"),
- f) o tom, že je někdo naživu,
- g) o jiných skutkových dějích a stavu věcí,
- h) o prohlášení,

i) o provedení úkonů a splnění formalit podle nařízení Rady o evropské společnosti a podle nařízení Rady o evropské družstevní společnosti a zákona vydaného k jeho provedení. 4a)

(2) O osvědčení skutečností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) připojí notář ověřovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.

(3) O osvědčení skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. c) připojí notář osvědčovací doložku na předložené listině nebo na listině pevně s ní spojené.

(4) Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. d) a i) osvědčí notář formou stanovenou zvláštními právními předpisy. 4a) , 5)

(5) O osvědčení jiných skutečností a prohlášení, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 4, sepíše notář notářský zápis, pro který platí přiměřeně ustanovení oddílu prvního této části.

§ 73

Ověřování shody opisu nebo kopie s listinou

(1) Vidimace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy notář posoudil shodu opisu s listinou. Ověřovací doložka obsahuje

a) údaj o ověření toho, že opis doslovně souhlasí s listinou, z níž byl pořízen,

b) údaj o tom, z kolika listů nebo archů se skládá listina, z níž byl opis pořízen, a z kolika listů nebo archů se skládá její opis,

c) údaj o tom, že opis je částečný, není-li opis úplný,

d) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,

e) otisk úředního razítka notáře a podpis ověřujícího.

(2) Notář odmítne vidimaci provést,

a) je-li listinou, z níž je opis pořízen, listina, jejíž jedinečnost nelze ověřeným opisem nahradit, zejména občanský průkaz, vojenský průkaz, pas, nebo jiný průkaz, směnka, šek, nebo jiný cenný papír, vkladní knížka, geometrický plán, rysy a technické kresby,

b) jestliže ověřující nezná jazyk, ve kterém je listina, z níž je opis pořízen, vyhotovena, a není předložen její překlad do českého jazyka tlumočnickem; to neplatí, jestliže je před ověřujícím opis této listiny pořízen prostřednictvím kopírovacího zařízení,

c) jsou-li v listině, jejíž shoda s opisem má být ověřena, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,

d) jestliže se opis doslovně neshoduje s listinou, z níž byl pořízen.

Ustanovení § 53 není tímto ustanovením dotčeno.

(3) Vidimací se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů uvedených v listině a jejich soulad s právními předpisy a notář za obsah listiny

neodpovídá.

§ 74

Ověřování pravosti podpisu

(1) Legalizací notář ověřuje, že fyzická osoba před ním v jeho přítomnosti listinu vlastnoručně podepsala nebo podpis na listině se již nacházející před ním uznala za vlastní. Pro zjištění totožnosti této osoby platí § 64.

(2) Legalizace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy před notářem v jeho přítomnosti byla listina podepsána nebo byl podpis na listině se již nacházející uznán za vlastní, a to neodkladně po podepsání nebo uznání; ověřovací doložka obsahuje:

- a) běžné číslo ověřovací knihy,
- b) jméno, příjmení, bydliště, popřípadě místo pobytu, rodné číslo, není-li, nebo nelze-li je zjistit, datum narození žadatele,
- c) údaj, jak byla zjištěna totožnost žadatele,
- d) konstatování, že uvedená osoba listinu vlastnoručně před notářem podepsala nebo že uznala podpis na listině za vlastní,
- e) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,
- f) podpis ověřujícího a otisk úředního razítka notáře.

(3) Notář provedením legalizace neodpovídá za obsah listiny.

(4) Neovládá-li notář jazyk, v němž je listina pořízena, vyzve žadatele, aby předložil překlad listiny tlumočnickem. Nestane-li se tak, notář úkon odmítne.

§ 75

Osvědčení o předložení listiny

Osvědčení o tom, že notáři byla předložena listina a kdy se tak stalo, vyhotoví notář na předložené listině ve formě osvědčovací doložky, která obsahuje údaj o dni, měsíci a roku a případně i o hodině, kdy byla tato listina notáři předložena.

§ 76

Protesty směnek a jiných listin

Sepisování protestních listin se řídí ustanoveními zvláštního předpisu.

5)

§ 77

Osvědčení o průběhu valných hromad a schůzí právnických osob

(1) Notář osvědčí průběh valných hromad v notářském zápisu, v němž uvede místo a dobu konání valné hromady, zaznamená přijatá usnesení a z průběhu valné hromady vše, co je důležité pro posouzení řádného postupu jednání.

(2) Notář může vyzvat předsedu valné hromady a nejvýše další dvě zúčastněné osoby, aby notářský zápis podepsali. Totožnost účastníků valné hromady nemusí být zjišťována.

§ 78

Osvědčení o tom, že je někdo naživu

Osvědčení o tom, že je někdo naživu, provede notář jen tehdy, jestliže je mu tato osoba osobně známa nebo zjistí-li se její totožnost způsobem uvedeným v § 64. Notářský zápis o osvědčení musí též obsahovat:

a) údaj, že notář osobu, jíž se osvědčení týká, osobně viděl,

b) den, měsíc, rok a hodinu, kdy se tak stalo.

§ 79

Osvědčení jiných skutkových dějů

(1) Notář osvědčuje i jiné skutkové děje, například průběh slosování nebo předložení movitých věcí, jestliže s nimi mohou být spojeny právní následky a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře.

(2) Notář osvědčuje také skutkové děje a stav věcí, například splnění dluhu, stav nemovitostí, bytů a nebytových prostor, jestliže jimi mohou být prokázány nároky v řízení před soudem nebo jiným státním orgánem a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti notáře nebo jestliže se notář přesvědčil o stavu věci.

(3) O osvědčení notář sepíše notářský zápis, který musí též obsahovat:

a) místo a dobu děje nebo zjištění stavu věcí,

b) popis děje nebo stavu věcí.

§ 80

Osvědčení o prohlášení

(1) Notář osvědčuje prohlášení osob, mají-li s ním být spojeny právní účinky.

(2) Jestliže osoba, která prohlášení činí, žádá, aby s ním byla seznámena jiná osoba, uvede to notář v notářském zápisu. Pak s notářským zápisem jinou osobu seznámí a tuto skutečnost uvede v pokračování notářského zápisu. Odpověď jiné osoby v tomto notářském zápisu uvede jen tehdy, jestliže tato osoba s tím souhlasí a je ochotna notářský zápis podepsat.

(3) Jestliže se notáři nepodaří osobně seznámit jinou osobu s notářským zápisem o prohlášení podle odstavce 2, zašle této osobě stejnopis notářského zápisu, pokud o to osoba, která prohlášení učinila, požádala.

ODDÍL ČTVRTÝ

NOTÁŘSKÝ ZÁPIS O ROZHODNUTÍ ORGÁNU PRÁVNICKÉ OSOBY

§ 80a

(1) Notář sepíše na žádost notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby, pokud zvláštní právní předpis pořízení takového notářského zápisu vyžaduje, nebo pokud je rozhodováno o skutečnostech zapisovaných do veřejných seznamů, i když zvláštní právní předpis pořízení takového notářského zápisu nevyžaduje.

(2) Notář je povinen osvědčit existenci právních jednání a formalit, ke kterým je právnická osoba, popřípadě její orgán povinen a při kterých byl notář přítomen, včetně jeho vyjádření o souladu s právními předpisy, a současně je povinen osvědčit, zda rozhodnutí orgánu právnické osoby, o němž sepisuje notářský zápis, bylo přijato, a uvést své vyjádření, zda obsah rozhodnutí je či není v souladu s právními předpisy a zakladatelskými dokumenty 5a) právnické osoby.

§ 80b

(1) Notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby musí obsahovat

- a) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,
- b) místo, den a rok, kdy notář notářský zápis sepsal,
- c) obchodní firmu nebo název, sídlo, identifikační číslo právnické osoby a označení orgánu právnické osoby, o jehož rozhodnutí se pořizuje notářský zápis,
- d) údaj, jak byla ověřena existence právnické osoby, působnost a způsobilost jejího orgánu přijímat rozhodnutí,
- e) místo, den a rok, kdy došlo k rozhodnutí orgánu právnické osoby,
- f) jméno, příjmení, bydliště, rodné číslo, a není-li, datum narození předsedajícího, popřípadě svědků, důvěrníků a tlumočnicků,
- g) prohlášení předsedajícího, že orgán právnické osoby je způsobilý přijímat rozhodnutí, popřípadě vznesené protesty proti tomuto prohlášení nebo protesty proti výkonu hlasovacího práva osobou přítomnou na jednání orgánu právnické osoby a protest osoby, jejíž účast nebyla na jednání orgánu připuštěna nebo již nebyl umožněn výkon hlasovacího práva, s uvedením jména, příjmení a bydliště osoby, která protest podává, s údajem o tom, jménem koho protest podává, a tytéž údaje týkající se osoby, vůči níž byl protest vznesen,
- h) údaj, jak byla ověřena totožnost osob uvedených v písmenech f) a g),
- i) obsah rozhodnutí právnické osoby,
- j) údaj o výsledku hlasování o rozhodnutí orgánu právnické osoby s uvedením rozhodného počtu hlasů a údaj o tom, jakým způsobem byl výsledek hlasování a rozhodný počet hlasů zjištěn,
- k) prohlášení notáře obsahující údaje podle § 80a odst. 2, popřípadě prohlášení, že tyto předpoklady splněny nejsou, a přesto je na notáři vyžadováno sepsání notářského zápisu,

l) údaj o tom, že notářský zápis byl po přečtení schválen předsedajícím, popřípadě, že schválen nebyl, a důvody jeho neschválení, popřípadě údaj o tom, že předsedající notáři důvody nesdělil,

m) podpis předsedajícího, popřípadě údaj o tom, že předsedající notářský zápis odmítl podepsat s uvedením důvodů, proč notářský zápis nepodepsal, popřípadě údaj o tom, že předsedající důvody notáři nesdělil,

n) otisk úředního razítka notáře a jeho podpis,

o) další údaje, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Je-li v průběhu jednoho jednání orgánu právnické osoby přijímáno více rozhodnutí, o nichž musí být pořízen notářský zápis, notář sepíše jeden notářský zápis o všech těchto rozhodnutích, pokud povaha přijatých rozhodnutí tento postup nevylučuje nebo pokud žadatel nepožaduje pořídit o každém nebo několika rozhodnutích samostatný notářský zápis.

§ 80c

(1) Právnická osoba je povinna notáři předložit nejpozději do 5 pracovních dnů přede dnem jednání orgánu právnické osoby

a) aktuální výpis z obchodního rejstříku právnické osoby; nezapisuje-li se právnická osoba do obchodního rejstříku, jiný doklad prokazující existenci právnické osoby,

b) zakladatelské dokumenty v úplném znění 5a) (dále jen "zakladatelské dokumenty"),

c) doklad o změnách v orgánech právnické osoby, došlo-li k těmto změnám a nejsou-li dosud zapsány v obchodním rejstříku,

d) doklad prokazující oprávnění jednat jménem právnické osoby, která je společníkem nebo členem právnické osoby, jejíž orgán přijímá rozhodnutí, a jde-li o orgán, na jehož rozhodnutí se společník nebo člen podílí,

e) kopii pozvánky na jednání orgánu právnické osoby nebo kopii oznámení o tomto jednání, pokud zvláštní právní předpis pozvánku nebo oznámení vyžaduje, doklad o jejich rozeslání nebo uveřejnění,

f) návrhy předpokládaných rozhodnutí, nejde-li o návrhy, které podle právních předpisů jsou osoby zákonem oprávněné uplatnit až přímo na jednání tohoto orgánu.

(2) V případě rozhodnutí, jímž orgán společnosti potvrzuje splnění zákonem stanovených podmínek, musí být nejpozději v den jednání, na němž má být přijato rozhodnutí, o němž notář pořizuje zápis, notáři předloženy písemné doklady, z nichž vyplývá, že tyto podmínky byly zcela splněny (například listina upisovatelů a výpis z banky). Notář v notářském zápise uvede jaké doklady mu byly předloženy, jsou-li předepsány jejich náležitosti, mají-li tyto náležitosti a zda z dokladů vyplývá, že stanovené podmínky byly splněny.

(3) Předsedající je povinen

a) vést jednání orgánu právnické osoby takovým způsobem, který umožní pořízení notářského zápisu předepsaným způsobem,

b) neschválí-li nebo nepodepíše-li notářský zápis, uvést notáři důvody, pro

které neschválil notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby, popřípadě důvody, pro které tento notářský zápis nepodepsal.

§ 80d

(1) Notář může odmítnout sepsat notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby,

- a) pokud mu právnická osoba nepředloží dokumenty podle § 80c odst. 1 a 2,
- b) pokud předsedající, i přes upozornění notáře, vede jednání orgánu právnické osoby způsobem, který neumožňuje notářský zápis o rozhodnutí pořídít.

(2) Odmítne-li notář notářský zápis o rozhodnutí orgánu právnické osoby sepsat z důvodů uvedených v odstavci 1, platí ustanovení § 55 odst. 1 a 3. Důvody odmítnutí provedení úkonu sdělí písemně žadateli o úkon i bez jeho žádosti o toto sdělení.

§ 80e

(1) Zjistí-li notář v průběhu jednání orgánu právnické osoby, který přijímá rozhodnutí, o kterém má být pořízen notářský zápis, že nejsou splněny předpoklady pro přijetí rozhodnutí vyžadované právními předpisy nebo zakladatelskými dokumenty, poučí o tom předsedajícího a tuto skutečnost uvede do notářského zápisu. Totéž platí, pokud je obsah navrhovaného usnesení nebo přijatého usnesení v rozporu s právními předpisy nebo zakladatelskými dokumenty.

(2) Nedojde-li k hlasování orgánu právnické osoby o jeho rozhodnutí na základě poučení notáře podle odstavce 1, notář sepíše notářský zápis s náležitostmi podle § 80b písm. a), b), c), d), f), l), m) a n), ve kterém dále uvede prohlášení předsedajícího podle § 80b písm. g), údaj o tom, jak byla zjištěna jeho totožnost, obsah svého poučení a údaj o tom, že na základě tohoto poučení k hlasování o rozhodnutí orgánu právnické osoby nedošlo.

§ 80f

Ustanovení § 71 platí obdobně a ustanovení § 64 až 69 platí přiměřeně.

ODDÍL PÁTÝ

NOTÁŘSKÉ ÚSCHOVY

§ 81

- (1) Notáři přijímají do úschovy
- a) závěti, cenné papíry a jiné listiny,
 - b) peníze a listiny za účelem jejich vydání dalším osobám.

(2) Peníze a listiny přijímané do notářské úschovy za účelem jejich vydání dalším osobám mohou být přijaty také za účelem zajištění závazku.

Úschova závětí, cenných papírů a jiných listin

§ 82

(1) O přijetí listiny do úschovy, jejímž účelem není vydání dalším osobám nebo úřadům, sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

- a) místo a dobu převzetí listiny,
- b) jméno, příjmení a bydliště žadatele,
- c) údaj, o jakou listinu se jedná,
- d) údaj o tom, že listina byla notářem převzata a přijata do úschovy.

(2) Dojde-li listina se žádostí o její přijetí do úschovy poštou a obsahuje-li žádost nebo listina sama potřebné údaje, notář o jejím přijetí do úschovy sepíše protokol podle odstavce 1 a jeho stejnopis zašle žadateli. Neobsahuje-li žádost potřebné údaje, vyzve notář žadatele, aby tyto údaje ve stanovené lhůtě notáři sdělil s upozorněním, že pokud tak neučiní, bude mu listina vrácena.

§ 83

(1) Protokol o přijetí závěti do úschovy musí kromě náležitostí uvedených v § 82 odst. 1 obsahovat:

- a) jméno a příjmení pořizovatele, popřípadě jeho dřívější příjmení, bydliště a rodné číslo, není-li nebo nelze-li je zjistit, datum narození,
- b) údaj o poučení o formách a obsahových náležitostech závěti.

(2) Odevzdá-li závět zmocněnec pořizovatele, vydá se vyhotovení protokolu zmocněnci a další vyhotovení se zašle pořizovateli.

(3) Dojde-li závět poštou se žádostí o její přijetí do úschovy nebo dojde-li bez žádosti, postupuje notář podle § 82 odst. 2.

(4) Přijme-li notář závět do úschovy, ustanovení § 70 platí obdobně.

§ 84

(1) Notář může listinu vydat jen žadateli; jde-li o závět, lze ji vydat jen pořizovateli. Tyto listiny vydá i tomu, kdo se vykáže zvláštní plnou mocí opravňující jej k převzetí listiny z notářské úschovy; podpis žadatele nebo pořizovatele musí být úředně ověřen. Plná moc pak tvoří přílohu protokolu o vydání.

(2) O vydání listiny sepíše notář protokol, který musí obsahovat:

- a) místo a dobu vydání listiny,
- b) jméno, příjmení a bydliště toho, komu se listina vydává, a údaj o zjištění jeho totožnosti,
- c) údaj, o jakou listinu se jedná,
- d) údaj o tom, že listina byla příjemcem převzata.

(3) Notář vydá příjemci vyhotovení protokolu. Jestliže se závět vydává zmocněnci, zašle notář další vyhotovení protokolu pořizovateli.

Úschova peněz a listin za účelem jejich vydání

§ 85

(1) Peníze lze předat do notářské úschovy jen na základě žádosti, která musí obsahovat

a) název, sídlo, popřípadě identifikační číslo právnické osoby a jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a bydliště fyzické osoby jednající jejím jménem nebo jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a bydliště fyzické osoby (dále jen "identifikační údaje"), která má peníze do notářské úschovy předat (dále jen "složitel"), a které mají být peníze vydány (dále jen "příjemce"),

b) výši peněžní částky a měnovou jednotku peněz, které mají být do notářské úschovy předány,

c) označení zajišťovaného závazku, mají-li být peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku.

(2) Není-li notář požádán o převzetí peněz do úschovy písemně nebo pomocí elektronického přenosu dat, o žádosti o přijetí peněz do úschovy sepíše za přítomnosti žadatele o úkon záznam ve dvojím vyhotovení a jedno vyhotovení vydá žadateli.

(3) Předáním peněz se rozumí jejich složení na zvláštní účet u banky, nebo pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, označený "notářská úschova", jehož majitelem je notář, (dále jen "zvláštní účet") nebo jejich převedení na zvláštní účet bezhotovostním převodem. Jiným způsobem nelze peníze notáři předat. Není-li dán důvod pro odmítnutí tohoto úkonu, notář sdělí žadateli označení zvláštního účtu, popřípadě toto označení uvede v záznamu o žádosti.

§ 86

(1) Notář poté, kdy se od banky, nebo pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva dozví, že peníze byly na jeho zvláštní účet složeny nebo převedeny, přijme je do notářské úschovy za účasti složitele; protokol o notářské úschově musí obsahovat

a) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,

b) identifikační údaje o složiteli a o příjemci a údaj o tom, jakým způsobem byla notářem ověřena totožnost složitele, popřípadě jeho zástupce,

c) údaj o výši peněžní částky a o měnové jednotce,

d) údaj o tom, že notář peníze přijal do notářské úschovy,

e) lhůta stanovená složitelem pro vydání peněz příjemci, případně podmínky, stanovené složitelem pro vydání peněz příjemci,

f) označení účtu u banky, nebo pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, na který mají být peníze jejich bezhotovostním převodem ze zvláštního účtu vydány příjemci,

g) označení účtu u banky, nebo pobočky zahraniční banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, na který mají být peníze jejich bezhotovostním převodem ze zvláštního účtu případně vráceny složiteli,

h) doba sepsání protokolu,

i) podpis složitela, podpis notáře a otisk jeho úředního razítka.

(2) Mají-li být peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, musí být protokol o notářské úschově pořízen též za účasti příjemce a musí obsahovat mimo náležitostí uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) a f) až i) dále

a) údaj o tom, že peníze jsou předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, označení závazku a skutečnosti, na které se závazek zakládá,

b) údaje o tom, za jakých podmínek a v jakých lhůtách mají být peníze vydány příjemci, případně vráceny složiteli (dále jen "údaje o vydání peněz z notářské úschovy"), popřípadě dobu, na kterou je notářskou úschovou závazek zajištěn,

c) podpis příjemce nebo jeho zástupce a údaj o tom, jakým způsobem byla notářem ověřena totožnost příjemce nebo jeho zástupce.

(3) Protokol o notářské úschově podle odstavce 1 se vyhotovuje ve dvojitě vyhotovení, z nichž jedno vyhotovení notář vydá složiteli. Protokol o notářské úschově podle odstavce 2 se vyhotovuje ve trojitě vyhotovení; jedno vyhotovení notář vydá složiteli a příjemci.

§ 87

(1) Notář příjemci vydá peníze z notářské úschovy bezhotovostním převodem na účet nebo účty označené v protokolu o notářské úschově ve stanovené lhůtě a po splnění stanovených podmínek. Notář postupuje obdobně, mají-li být peníze vráceny složiteli. Nebylo-li možno příjemci peníze na takový účet vydat a neoznačí-li příjemce na výzvu notáře ve lhůtě uvedené ve výzvě písemně s jeho úředně ověřeným podpisem nebo v dodatku k protokolu o notářské úschově jiný účet, notář vydá stanoveným způsobem peníze z notářské úschovy složiteli.

(2) Mají-li být peníze vydány složiteli a nebylo-li možno mu peníze vydat na účet označený v protokolu o notářské úschově, notář vydá peníze složiteli způsobem se složitелеm dohodnutým. Jestliže složitel odmítne peníze převzít, má se za to, že je vůči notáři v prodlení, a notář uloží peníze do úschovy u soudu podle zvláštního právního předpisu.

(3) O vydání peněz notář vyrozumí příjemce i složitela.

(4) Nepřijme-li notář úschovu, peníze vrátí složiteli.

§ 88

(1) Do doby vydání peněz z notářské úschovy příjemci náleží peníze v notářské úschově složiteli a dobou vydání se rozumí okamžik připsání na účet peněžní částky, která byla vydána příjemci postupem podle § 87, není-li v protokolu o notářské úschově stanoveno jinak.

(2) Jsou-li peníze předány do notářské úschovy za účelem zajištění závazku, notář při postupu podle obsahu protokolu o notářské úschově nemůže peníze vydat složiteli bez souhlasu příjemce, trvá-li lhůta pro splnění stanovených podmínek nebo jestliže byly splněny stanovené podmínky pro vydání peněz příjemci a dosud mu nebyly vydány, nebo trvá-li lhůta pro vydání peněz

příjemci, popřípadě lhůta, na kterou byla notářská úschova dohodnuta, pokud nenastane skutečnost uvedená v § 87 odst. 1, na základě které se mají peníze vydat složiteli.

§ 89

Notář přijme do úschovy listiny, jestliže mu je předá žadatel za účelem vydání další osobě. V tomto případě postupuje přiměřeně podle § 85 až 88.

ODDÍL ŠESTÝ

VIDÁVÁNÍ STEJNOPISŮ, OPISŮ, VÝPISŮ A POTVRZENÍ

§ 90

Z notářských zápisů se vydávají stejnopisy nebo prosté opisy. Z notářských zápisů o závětech lze vydat pouze prosté opisy; stejně se postupuje za života pořizovatele u notářských zápisů o listinách o správě dědictví, kterými byl ustanoven správce dědictví nebo kterými byla listina o ustanovení správce dědictví odvolána.

§ 91

(1) Stejnopisy notářských zápisů se vydávají účastníkům právních úkonů, jichž se notářský zápis týká, není-li v notářském zápisu stanoveno jinak. Někomu jinému mohou být také vydány, jestliže všichni účastníci s tím souhlasí. Stejnopisy notářských zápisů o osvědčení se však vydávají všem osobám, které prokáží právní zájem na vydání.

(2) Notář, u kterého je uložen notářský zápis o listině o správě dědictví, vydá po úmrtí pořizovatele stejnopis tohoto notářského zápisu každému, kdo mu prokáže právní zájem a úmrtí toho, jehož majetku se listina o správě dědictví týká. Úmrtí lze prokázat pouze úmrtním listem nebo rozsudkem soudu o prohlášení za mrtvého nebo jejich úředně ověřeným opisem.

(3) Prosté opisy notářských zápisů lze vydat osobám, kterým lze vydat stejnopisy. Jiným osobám lze prosté opisy vydat jen se souhlasem osob, kterým lze vydat stejnopisy.

(4) Prosté opisy notářských zápisů o závětech a o listinách o správě dědictví lze vydat jen jejich pořizovateli nebo osobě, která je ustanovována správcem dědictví, nebo jejich zmocněnci, který se vykáže plnou mocí s úředně ověřeným podpisem zmocnitele.

§ 92

(1) Stejnopis notářského zápisu musí doslovně souhlasit s notářským zápisem. Obsahuje také opisy plných mocí a ostatních příloh notářského zápisu.

(2) Doložka o ověření stejnopisu notářského zápisu obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s notářským zápisem, komu je stejnopis určen a kdy byl stejnopis vyhotoven. Notář doložku podepíše a připojí otisk úředního razítka notáře.

§ 93

(1) Z notářského zápisu lze vydat výpis. Výpis z notářského zápisu se

může týkat i jen některých samostatných právních jednání nebo jen některých skutečností uvedených v notářském zápisu. Při vydávání výpisů se použije přiměřeně postup týkající se vydávání stejnopisů.

(2) Výpis podle odstavce 1 nesmí zpochybnit obsah notářského zápisu, z něhož byl vydán.

§ 94

(1) Notář může vydat potvrzení o skutečnostech známých z jeho spisů. Potvrzení se vydává účastníkům a dále osobám, které ho potřebují k uplatnění nebo hájení svých práv, pokud s tím účastníci projeví souhlas.

(2) Potvrzení vyjadřuje stručně a výstižně skutečnosti, které se potvrzují, údaj o tom, komu a k jakému účelu bylo vydáno, datum vyhotovení, otisk úředního razítka notáře a podpis notáře.

ČÁST SEDMÁ

MANIPULACE SE SPISY A NOTÁŘSKÝMI ZÁPISY A JEJICH ÚSCHOVA

§ 95

(1) Účastníci, jejich zástupci a právní nástupci mohou nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy.

(2) Někdo jiný než osoba uvedená v odstavci 1 může nahlížet do spisů a činit si z nich výpisy a opisy, jsou-li pro to vážné důvody a oprávněné zájmy účastníků tím nemohou být dotčeny. Při výkonu tohoto oprávnění těmi, jimž je podle § 96 povinen zapůjčit spisy, notář nezjišťuje splnění podmínek uvedených ve větě první. Ti, jimž je notář povinen zapůjčit spisy podle § 96, mohou rovněž nahlížet do evidenčních pomůcek notáře, týkajících se notářské činnosti, zejména do příslušného svazku ověřovací knihy, a činit z nich opisy a výpisy.

(3) Do spisů týkajících se činnosti podle § 3 odst. 1 může nahlížet jen klient, a jiné osoby jen s jeho souhlasem.

(4) Osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 nahlízejí do spisů v kanceláři notáře a pod jeho dohledem nebo pod dohledem jím pověřeného pracovníka. O nahlédnutí se ve spise učiní záznam.

§ 96

Notář zapůjčí své spisy a evidenční pomůcky, zejména příslušný svazek ověřovací knihy, týkající se notářské činnosti na základě písemné žádosti ministerstvu, Komoře, příslušné notářské komoře, soudům, orgánům činným v trestním řízení, finančním orgánům a znalcům ustanoveným v řízení před státním orgánem, pokud nemohou podat znalecký posudek bez znalosti spisu. Spisy týkající se činnosti podle § 3 odst. 1 zapůjčí jen se souhlasem klienta.

§ 97

(1) Notář rekonstruuje na návrh účastníků spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily. Notář může provést rekonstrukci i bez návrhu.

(2) Notář pořídí ověřené opisy písemností, které si zapůjčí od

účastníků, jejich právních zástupců nebo právních nástupců účastníků, od soudu, katastrálního úřadu či od jiného orgánu, od jiného notáře či od znalce. Na opisech uvede doložku o tom, že písemnost nastupuje místo zničené nebo ztracené listiny.

(3) Notář může rovněž provést potřebné šetření o obsahu listiny, zejména vyslechne účastníky, popřípadě jejich právního nástupce. O výsledku šetření sepíše protokol, v němž uvede všechny okolnosti, které zjistil při svém šetření, a zachytí obsah sdělení účastníků nebo jejich právních nástupců.

§ 98

Notář ukládá spisy skončených věcí odděleně podle jejich jednotlivých druhů ve své kanceláři.

§ 99

O nahlížení do notářských zápisů platí obdobně úprava § 95, není-li stanoveno jinak.

§ 100

(1) Do notářského zápisu o závěti za života pořizovatele má právo nahlížet pouze pořizovatel.

(2) Do notářského zápisu o listině o správě dědictví za života jeho pořizovatele má právo nahlížet pouze pořizovatel a jím ustanovený správce dědictví.

§ 101

(1) Notář zapůjčí notářský zápis jen soudu, ministerstvu, Komoře, příslušné notářské komoře na jejich žádost. Notářský zápis o závěti nebo notářský zápis o listině o správě dědictví však nesmí být za života pořizovatele zapůjčen nikomu.

(2) Notář založí namísto zapůjčeného notářského zápisu jeho ověřený opis s připojením žádosti, na jejímž základě byl notářský zápis vydán.

(3) Je-li prvopis notářského zápisu zapůjčen podle odstavce 1, může notář vydávat stejnopisy, z ověřeného opisu založeného podle odstavce 2. To neplatí, jestliže soud, ministerstvo, Komora nebo příslušná notářská komora toto vydávání pozastavily.

§ 102

Notář ukládá notářské zápisy pod uzávěrou v kovové skříni odděleně od spisů.

§ 103

(1) Notář, který byl jmenován do uvolněného notářského úřadu, převezme do úschovy notářské zápisy, spisy, předměty úschov a evidenční pomůcky notáře, který zemřel nebo který byl odvolán.

(2) Úřední razítka notáře, který zemřel nebo byl odvolán, převezme příslušná notářská komora.

§ 104

(1) Je-li uvolněný notářský úřad zrušen podle § 8, převezme do úschovy věci uvedené v § 103 odst. 1 notář, kterého určí příslušná notářská komora.

(2) O převzetí úředních razítek platí § 103 odst. 2.

§ 105

Notář, který převzal do úschovy notářské zápisy a spisy podle § 103 a 104, vydává z nich stejnopisy, opisy, výpisy a potvrzení. O nahlížení a zapůjčení těchto notářských zápisů a spisů platí § 95 a následující.

ČÁST OSMÁ

ODMĚNA NOTÁŘE

§ 106

Za činnost notáře náleží notáři odměna, náhrada za promeškaný čas a náhrada hotových výdajů, a je-li notář plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen "daň"), rovněž částka odpovídající této dani, kterou je notář povinen z odměny a z náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu. 5b)

§ 107

Podrobnosti o výši a způsobu určení odměny a hotových výdajů stanoví ministerstvo obecně závazným právním předpisem.

§ 108

Odměnu notáře, náhradu za promeškaný čas, náhradu hotových výdajů, a je-li notář plátcem daně, rovněž částku odpovídající této dani, kterou je notář povinen z odměny a z náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu, 5b) platí ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu. Je-li plátců více, platí odměnu společně a nerozdílně.

§ 109

Notář má právo vyžadovat složení přiměřené zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů.

ČÁST DEVÁTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 110

(1) Státní notáři, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k příslušnému krajskému soudu, se stávají tímto dnem, pokud s tím souhlasí, notáři podle tohoto zákona v obvodu okresního soudu, v jehož obvodu ke dni účinnosti tohoto zákona byli ve funkci státního notáře.

(2) Ministr zřídí ke dni účinnosti tohoto zákona v obvodu každého okresního soudu notářské úřady v počtu odpovídajícím počtu notářů podle odstavce 1.

§ 111

(1) Do doby ustanovení orgánů notářských komor vykonávají jejich funkce krajské soudy. Do doby ustanovení Komory vykonává její funkce ministerstvo.

(2) Krajské soudy svolají nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustavující zasedání kolegií notářských komor, které zvolí orgány notářských komor a delegáty sněmu. Ministerstvo svolá nejpozději do 90 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona ustavující zasedání sněmu, které zvolí orgány Komory.

§ 112

(1) Ministr na návrh Komory může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona zcela započítat do notářské praxe podle § 7 odst. 2 jinou právní praxi.

(2) Notářská komora může po dobu dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona započítat do doby podle § 26 odst. 2 dobu výkonu jiné obdobné činnosti.

§ 113

Stejnopisy, opisy a výpisy z notářských zápisů sepsaných státním notářstvím a potvrzení ze spisů vedených v nerozhodovací činnosti státního notářství, které jsou uloženy u okresního soudu, vydává notář se sídlem v sídle tohoto okresního soudu, který byl pro příslušný kalendářní rok určen notářskou komorou.

§ 114

Předseda okresního soudu rozdělí stejnoměrně mezi notáře v obvodu okresního soudu závěti, které byly uloženy do úschovy státního notářství. O úschově závěti vyrozumí pořizovatele na jeho žádost. Notář postupuje podle § 84.

§ 115

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb. , o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

V § 11 odst. 1 se vypouštějí slova "a notářství".

§ 116

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.VI zákona č. 554/2004 Sb.

ČÁST ŠESTÁ

Přechodná ustanovení

1. Ustanoveními tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí jeho účinnosti; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl.V zákona č. 216/2005 Sb.

ČÁST PÁTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

1. Řízení ve věcech obchodního rejstříku zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. V období jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona platí, že lhůta podle § 200db odst. 1 občanského soudního řádu, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se pro potřeby zápisu pro zmeškání lhůty prodlužuje o dalších pět pracovních dnů, a to i v případě, že je lhůta prodloužena podle § 200db odst. 2 občanského soudního řádu.

3. Do 31. prosince 2006 vydá rejstříkový soud na žádost vždy listinný úředně ověřený částečný nebo úplný opis zápisu nebo listiny uložené ve sbírce listin nebo potvrzení o tom, že určitý údaj v obchodním rejstříku není; neověřený opis nebo potvrzení ani opis nebo potvrzení v elektronické podobě se nevydávají a ustanovení § 28 odst. 3 a 5 obchodního zákoníku se nepoužijí. Do 31. prosince 2006 lze obchodní rejstřík vést pouze v listinné podobě; ustanovení § 27 odst. 1 věta druhá a § 33 odst. 2 obchodního zákoníku, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužijí.

4. Osoba, která splňuje podmínky podle § 183i odst. 1 tohoto zákona ke dni účinnosti tohoto zákona, může vykonávat právo výkupu účastnických cenných papírů podle § 183i až 183n obchodního zákoníku do tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak toto právo zaniká.

1) § 38 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

2) Např. občanský soudní řád.

3) § 250l a násl. občanského soudního řádu.

4) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády ČSFR č. 121/1990 Sb., o pracovněprávních vztazích při soukromém podnikání občanů, ve znění pozdějších předpisů.

4a) Zákon č. 627/2004 Sb., o evropské společnosti.

4b) § 4 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 191/1950 Sb., zákon sménečný a šekový.

5a) § 27a odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

5b) zákon č. 235/2004 Sb. , o dani z přidané hodnoty.